

TTT/46 - Huonosti Opastettu ja Aineellinen Ihminen

Hengen Tylyys, Tietämättömyys ja Ihmisten Röyhkeys

Näin sanoo Herra...

1. Maailman luomisen tarkoitus on ihminen; hänen nautinnokseen Minä olen asettanut sinne kaikki muut olennot ja luonnonvoimat, niin että Hän voi käyttää niitä hyödykseen, säilymisekseen ja nauttiakseen.
2. Kuitenkin, jos Hän on rakastanut ja tunnistanut Minut ensimmäisistä ajoista alkaen, hengellisestä vastasyntyneisyydestään, tänään Hän muodostaisi osan suurten henkien maailmaa, missä tietämättömyyttä ei olisi olemassa, eikä olisi eroja: maailman, missä kaikki teistä olisivat tasa-arvoisia tiedossa ja näkemysten ylevöitymisessä.
3. Mutta oi, kuinka hitaasti ihminen kehittyy! Kuinka monia vuosisatoja Hän on elänyt maapallolla ilman, että on vielä tavoittanut ymmärrystä hengellisestä tehtävästään ja todellisesta kohtalostaan? Hän on ollut kykenemätön löytämään itsestään hengen, mikä ei koskaan kuole, koska sillä on ikuinen elämä; Hän ei ole tuntenut kuinka elää sopuossuussa sen kanssa, eikä Hän ole tunnistanut sen oikeuksia ja henki, riistettynä oikeuksistaan ei ole kehittännyt lahjojaan ja on pysähtynyt. (15, 24)
4. Ihminen, etäännyessä Minun lakini täyttämistä, on luonut ajatuksia, teorioita, uskontoja ja erilaisia oppeja ja hämmäntää ihmiskuntaa, sitoen sen henkiä aineellisuuteen ja haitaten sitä kohoamasta vapaasti. Kuitenkin Minun Pyhän Henkeni valo valaisee kaikkia ihmisiä, näyttäen heille todellisen elämän polun, missä on vain yksi opas, omatunto. (46, 44)
5. Aineellinen rakastaa vain ihmiselämää, mutta tunnistaa, että se on ohikiitävä. Hän yrittää elää sen voimakkaasti.
6. Kun hänen suunnitelmiansa tai intohimojansa ei oivalleta tai kun kipu jossakin muodossa hämmästyttää häntä, Hän tulee epätoivoiseksi, pilkaten Jumalaa ja kiroten kohtaloaan, syyttäen sitä siitä, ettei ole vastaanottanut palautuksia, joihin Hän uskoo itsellään olevan oikeuden.
7. He ovat heikkoja henkiä itsepäisissä aineellisissa muodoissa, he ovat moraalisesti pieniä olentoja, joita on koeteltu monin tavoin, että heidät saataisiin ymmärtämään toimien oikea arvo; toimet, joita he aineellisuudessaan pitävät vähäarvoisina toimina.
8. Oi, kuinka aineelliset toivovat muokkaavansa kohtaloitaan! He kaikki toivoisivat kaiken tehtävän heidän ajatustensa ja heidän tahtonsa mukaan. (258, 48-50)
9. Nyt te voitte ymmärtää, että jos Minä olen aina manifestoinut Itseni Minun viisaudessani ihmisille, se on tapahtunut vapauttaakseni henget, jotka ovat olleet rajoittuneen ymmärryksen vankeina.
10. Jopa tänä aikana on olemassa mieliä, jotka ovat hitaita ja ilman innoitusta. Aikana, kun ihmisten tulisi jo omata selväjärkiset mielet, jotka ovat kehittymisen puhdistamat, monet vielä ajattelevat ja elävät niin kuin he elivät alkukantaisina aikoina.
11. Toiset ovat saavuttaneet suuria edistymisiä tieteessä, mutta ovat kietoneet itsensä turhamaisuuteen ja itsekkyyteen ja uskoen, että ovat tavoittaneet viisauden huipun. He ovat pysähtyneet hengellisen kehittymisensä tielle. (180, 32-33)

12.Jos ihmiset eläisivät hereillä korkeampaan elämään, mikä on olemassa ja värähtelee heidän yläpuolellaan ja jos he tietäisivät kuinka kysyä hengen kysymyksiä, he välttäisivät monia kompastuskiviä ja pelastaisivat itsensä monista syvistä kuiluista; mutta he viettävät elämänsä kysyen tieteen ihmisiltä, jotka ovat opiskelleet aineellista luontoa, mutteivät voi ratkaista heidän kysymyksiään, eivätkä epävarmuuksiaan. He eivät tunne hengellistä elämää, koska sisällään heidän henkensä ovat langenneet torkkumiseen.

13.Ihmiskunnan hengen tarvitsee herätä, niin että se voi löytää itsensä ja löytää lahjat, jotka sille on annettu auttamaan sitä ponnistelussaan.

14.Tänään ihminen on kuin pieni kuiva lehti, joka on pudonnut elämän puusta ja on tuulten armoilla, tuhannen vaikeuden kohteena, heikko Luonnon luonnonvoimien edessä ja pieni ja hauras kuoleman edessä, kun Hänen olisi pitänyt saada maapallo herruuteensa, niin kuin Minun lähettämäni prinssi, täydellistämään itsensä maailmassa. (278, 4-6)

15.Tuomion aika, joissa Minä tulen kysymään joiltakin ”miksi te olette kieltäneet Minut”, ja toisilta, ”miksi te olette vainonneet Minua”, on saapunut. Onko hänellä, joka ei ole kyennyt saamaan selville, oikeus kieltää Minun Valtakuntani olemassaolo? Tietämättä Minun totuuttani, on eri asia, kuin ettei tiedä jotain, mitä olitte kykenevät ymmärtämään; Minä kerron teille, että tietämättömyytenne on runsasta ja röyhkeytenne suurta.

16.Todella Minä kerron teille, että kuka ikinä kieltää Jumalan ja Hänen Valtakuntansa, on kieltänyt itsensä. Joka toivoo ottavansa voimaa yksin itsestään, uskoen itsensä äärettömäksi ja tuntien itsensä ylpeäksi, kun kykenee olemaan suuri ilman tarvetta Jumalalle, hänellä tulee olemaan lyhyet askeleet tässä maailmassa, Hän tulee pian olemaan eksyksissä ja hänen kärsimyksensä tulevat olemaan hyvin kivuliaita.

17.Missä ovat todella viisaat?

18.Kun tietää, tuntee Minun olemassaoloni; tietäminen on, kun sallii itsensä olla Minun valoni ja Minun tahtoni opastama; tietäminen on Lain ymmärtämistä; tietäminen on rakastamista. (282, 19-22)

19.Tänään, teidän hengellinen tietämättömyytenne on niin suurta, että kun muistatte niitä, jotka ovat lähteneet tuonpuoleiseen, te sanotte, ”Ihmisraukka. Hän kuoli ja täytyi jättää kaikki ja mennä pois ainiaaksi.”

20.Jos te vain tietäisitte millä myötätunnolla nuo henget katsovat teitä hengellisestä maailmasta, kun he kuulevat teidän puhuvan tuolla tavalla. Sääli on se, mitä he tuntevat teitä kohtaan, kun he kohtaavat tietämättömyytenne, sillä jos voisitte katsoa heitä, vaikka vain silmänräpäyksen, te olisitte sanattomia, totuuden ällikällä lyömiä. (272, 46-47)

21.Te olette antaneet suuremman arvon aineellisille asioille, kuin mitä niillä todella on, ja vastakohtana te ette nyt toivo tietävänne mitään hengellisestä; teidän rakkautenne maailmaa kohti on tullut sellaiseksi, että ponnistelite sivuuttaaksenne kaiken, mikä viittaa hengelliseen niin paljon kuin mahdollista, koska usotte, että tieto haittaa edistymistänne maapallolla.

22.Minä kerron teille, että hengellisen tieto ei haittaa ihmisen moraalista, eikä tieteellistä edistymistä. Päinvastoin, valo paljastaa ihmiselle äärettömän tiedon kanavan, mikä on nyt tuntematon hänen tieteelleen.

23.Niin kauan kuin ihminen vastustaa itsensä kehittämistä hengellisyyden tikapuilla, Hän ei kykene lähestymään todellista suuruutta, mikä tullaan antamaan hänelle täällä Isän rinnuksilla ylivertaisen

onnellisuuden kautta, ollen Jumalan lapsi, Minun Henkeni arvoinen lapsi, rakkautensa, kehittymisensä ja viisautensa vuoksi. (331, 27-28)

Halukkuuden Puute Pidättäytyä, Ponnistella ja olla Vastuullinen

24. Jos ihmiskunta ei ole itsepäinen tietämättömydessään, heidän olemassaolonsa maapallolla tulee olemaan toisenlainen, mutta ihmiset kapinoivat Minun käskyjäni vastaan, kieltävät kohtalonsa ja sen sijaan, että tekisivät Minun kanssani yhteistyötä Minun työssäni, etsivät tapoja välttää Minun lakiani, työskenneläkseen oman tahtonsa mukaan.

25. Minä kerron teille myös, että jos ihmiskunta havainnoisi kaikkia toimiaan huolellisesti, he oivaltaisivat kuinka he kapinoivat Minua vastaan joka askeleella.

26. Jos Minä vuodatan siunauksia ihmisten päälle, he tulevat itsekkäiksi; jos Minä sallin heidän maistaa nautintoa, he tekevät sitä ylenmäärin; jos Minä koettelen heidän luonteenlujuuttaan, hillitäkseni heidän henkiään, he vastustavat; ja jos Minä sallin katkeran maljan tavoittaa heidän huulensa, niin että heidät puhdistettaisiin, he luopuvat elämästä ja tuntevat uskon menetyksen. Jos Minä laitan heidän olkapäilleen suuren perheen taakan, he tulevat epätoivoisiksi ja kun Minä siirrän jonkun heidän rakkaansa maapallolta ylemmälle tasolle, he syyttävät Minua, että olen epäoikeudenmukainen.

27. Koskaan Minä en näe teidän tyytyvän, koskaan Minä en kuule teidän ylistävän Minun nimeäni koettelemustenne keskellä, enkä Minä katso teidän yrittävän osallistua Minun luomistyöhöni elämienne keinoilla. (117, 55-57)

28. Minä olen asettanut suuruuden ihmiseen, mutten sellaista mitä Hän etsii maapallolla. Suuruus, josta Minä puhun, on uhraus, rakkaus, nöyryys ja armeliaisuus. Ihminen pakenee jatkuvasti noista hyveistä, vetäytyen todellisesta suuruudestaan ja arvokkuudesta, minkä Isä on antanut hänelle Hänen poikanaan.

29. Te vältätte nöyryyttä, koska uskotte sen tarkoittavan pienuutta. Te vältätte koettelemuksia, koska kurjuus pelottaa teitä, oivaltamatta että ne tulevat vain vapauttamaan henkenne. Te myös vältätte hengellistä, koska uskotte, että paneutumalla syvemmälle tietoon, se tarkoittaa aikanne tuhlaamista, tietämättä että halveksutte valoa, joka on etevämpi kaikkea ihmistiedettä.

30. Siksi Minä olen kertonut teille, että on monia, jotka vaikka vannovat, että rakastavat Minua, he eivät rakasta Minua ja sanoen, että he uskovat Minuun, heillä ei ole uskoa, he ovat tulleet kertomaan Minulle, että he ovat valmiita seuraamaan Minua, mutta he haluavat seurata Minua ilman ristiä. Ja Minä olen sanonut heille: Kuka tahansa, joka haluaa seurata Minua, ottakoon ristinsä ja seuratkoon Minua. Kuka tahansa, joka omaksuu ristinsä rakkaudella, tulee tavoittamaan Vuoren huipun, missä Hän tulee hengittämään viime henkäyksensä tällä maapallolla, tullakseen ylösnostetuksi ikuisen elämään. (80, 37-39)

31. Tänäpäin, sen sijaan että eliminoisi kurjuuden, mitä on kaikkialla, ihminen itsekkäästi yrittää käyttää sitä omaksi edukseen.

32. Miksi ihminen ei ole etsinyt ihannetta, mikä auttaisi häntä kehittämään tunteitaan ja tavoittelemaan päämääriä, jotka ovat hänen henkensä arvoisia? Siksi kun ihminen ei ole halunnut havaita fyysisten tarpeitten ulkopuolista, mikä tarkoittaa, murheittensa, maallisten nautintojen ja aineellisen tieteensä lisäksi.

33.Hän omistaa aikansa maapallolla rikkauksien kerryttämiseen ja nautintojen etsimiseen, uskoen, että kun Hän kuolee, Hän lakkaa olemasta olemassa.

34.Ihminen tietämättömässä ylpeydessään, sen sijaan että kohoaisi ylemmäs ja näkisi itsensä Jumalan lapsena, laskeutuu alempitasoisen olennon tasolle ja jos hänen omatuntonsa puhuu hänelle Jumalallisesta ja hengellisestä elämästä, hänen pelkonsa Jumalan tuomiosta saa hänet valtaansa ja Hän pitää parempana hiljentää tuon sisäisen äänensä, ohjaten ajatuksensa pois noista varoituksista.

35.Hän ei ole mietiskellyt itse olemassaoloa, ei hengellisessä eikä aineellisessä tilassaan. Kuinka Hän voi lakata olemasta tomua ja kurjuutta, kun Hän elää ja ajattelee tuolla tavalla. (207, 18)

36.Minun oppini, mikä jokaisena hetkenä on Lain selitys, on tullut luoksenne valon tienä, varmana mahdollisuutena hengelle; kuitenkin ihmiset käyttäessään vapaata, heille annettua tahtoa ja toivoen valitsevansa polun elämilleen, valitsee aina aineellisuuden helpon tien; jotkut heistä kieltäytyen ehdottomasti kuulemasta omientuntojensa kutsuja, mitkä johtavat aina hengelliseen; kun muut jotka luovat kultteja ja riittejä, niin että voivat uskoa marssivansa vakaasti hengellisellä polulla, ovat todella niin itsekeskeisiä kuin ne, jotka poistavat Minun nimeni ja Minun sanani elämistään. (213, 51)

37.Tie on valmisteltu ja ovi avoinna kaikille, jotka haluavat tulla Minun luokseni.

38.Tie on kapea, olette kauan tienneet sen, kukaan teistä ei ole tietämätön siitä, että Minun Lakini ja Minun Opetukseni ovat myös äärettömän puhtaita ja ankaria kenelle tahansa, joka ajattelee uudistavansa ne, omaksi mukavuudekseen tai tahdokseen.

39.Leveä tie ja leveä oviaukko eivät tarkkaan ottaen ole niitä, jotka johtavat henkenne valoon. Leveä tie on irstauden, tottelemattomuuden, röyhkeyden ja aineellisuuden tie: tie, jota enemmistö seuraa etsien pakenevansa hengellistä vastuuta ja sisäistä omantuntonsa tuomiota.

40.Tuo tie ei voi olla ääretön, koska se ei ole totta, eikä täydellinen ja koska niin kuin kaikki inhimilliset asiat, se on rajoittunut, eräänä päivänä ihminen tulee tuon tien loppuun, missä Hän tulee pysähtymään, kauhistumaan ja nojaamaan hornan yli, mikä merkitsee tuon polun loppua. Sitten kaaos nousee niiden sydämissä, jotka ovat kauan poikenneet todelliselta polulta.

41.Joillakin tulee olemaan katumusta, josta syystä he tulevat löytämään tarpeeksi valoa pelastaakseen itsensä; toisissa tulee nousemaan hämmennystä, kun kohtaavat lopun, jota he pitävät epäreiluna ja epäloogisena; toisissa tulee olemaan Jumalan pilkkaa ja kapinaa, kuitenkin todella Minä kerron teille, se tulee olemaan valoon palaamisen alku. (333, 64-68)

Ihmisen Hengellinen Kurjuus

42.Minä en ole erehtynyt siinä, mitä Minä olen tehnyt; ihminen on varmasti erehtynyt reitillään ja olemassaolossaan, mutta pian Hän tulee palaamaan takaisin Minun luokseni kuin tuhlaajapoika, joka tuhlassi koko perintönsä.

43.Tieteellään Hän on luonut uuden maailman, valheellisen valtakunnan. Hän on tehnyt lakeja, Hän on perustanut valtaistuimensa ja on varannut itselleen kruunun ja valtikan. Mutta kuinka ohikiitävää ja pettävää on hänen loistonsa! Minun oikeudenmukaisuuteni heikko tuulenpuuska on tarpeeksi heidän perustustensa järjestyttämiseen ja kaikkien heidän valtakuntiansa murenemiseen.

Kuitenkin rauhan, oikeudenmukaisuuden ja rakkauden valtakunta on hyvin etäinen ihmiskunnan sydäimestä – ihmiskunta ei ole kyennyt valloittamaan sitä.

44.Nautinto ja tyydytykset, joilla heidän työnsä varustaa ihmiset, ovat kuvitteellisia. Sydämissään heillä on kipua, levottomuutta ja pettymystä, jotka ovat kätkeytyinä heidän hymyjensä naamion taakse.

45.Tämä on, mitä on tehty ihmisen olemassaololle ja koskien hengen elämää ja lakeja, jotka hallitsevat häntä, ne on vääristelty, unohtaen että on myös voimia ja luonnonvoimia, jotka elvyttävät hengen, jonka kanssa ihmisen tulisi olla yhteydessä, kestääkseen koettelemukset ja kiusaukset, ja kestääkseen kaikki esteet ja kiusaukset tiellä, joka johtaa hänen kohoamiseensa kohti täydellisyyttä.

46.Tuo valo äärettömästä, joka tavoittaa jokaisen hengen, ei ole peräisin auringosta; voima, jonka henki vastaanottaa Tuonpuoleisesta, ei ole maapallon säteilyä; rakkauden lähde, totuudesta ja terveydestä, mikä tyyntyttää hengen tiedonjanon, ei ole mertenne eikä lähteittenne vesi. Ympäristö, mikä ympäröi teitä, ei ole vain aineellista, se on säteilyä, hengitystä ja innoitusta, minkä ihmishenki vastaanottaa suoraan kaiken Luojalta, Häneltä, joka on luonut elämän ja hallitsee sitä täydellisillä ja muuttumattomilla laeilla.

47.Jos ihmiset laittavat vähän hyvää tahtoa totuuden polulle palaamiseen, he välittömästi tuntuivat kuin rauhan hyväilyn kannustimen. Mutta henki, kun siitä tulee aineellinen aineellisen vaikutuksesta, antautuu sen sotiin ja sen sijaan, että olisi oman elämänsä herra, laivaansa ohjaavasta ruorimiehestä tulee ihmistaipumusten ja himojen orja ja haaksirikkoisen myrskyjen keskellä.

48.Minä olen jo kertonut teille, että henki on ennen lihaa, aivan kuten ruumis on ennen pukua. Ruumis, jonka omistatte, on pelkkä hengen ohikiitävä muoti. (80, 49-53)

49.Oi, jos kaikki ihmiset vain toivoisivat katsovansa valoa, synnyttyään tähän aikakauteen, kuinka paljon toivoa heidän sydämissään olisi! Mutta he nukkuvat, tietämättä edes vastaanottaa heille auringon joka päivä lähettämä valo, tuo ensimmäinen valo, joka on kuin Luojan valon säteilevä kuva.

50.Aurinko hyväilee teitä ja herättää teidät päivittäisiin ponnisteluihinne, ilman ihmisiä, jotka eivät ole herkkiä luomakunnan kauneuksille, pysähtyen muutamaksi hetkeksi kiittämään Minua. Kunnia menisi heidän ohitseeseen, heidän sitä oivaltamatta, sillä aina he heräävät mielen askarrellessa muita asioita, unohtaen rukoilla etsiäkseen hengellistä voimaa Minusta.

51.Eivätkä he etsi energiaa aineellista varten Luonnon tarjoamista lähteistä. Kaikki juoksevat ympäriinsä kiirehtien, tietämättä tarkalleen minne ovat menossa ja taistelevat tietämättä miksi, hyödyttömässä, sokeassa ja kuurossa kamppailussa, jossa he ovat tehneet henkensä aineelliseksi ja itsekkäiksi.

52.Hengen lait, jotka ovat elämän valo, nyt unohdettuja, ihmiset tuhoavat, tappavat toinen toisiaan ja varastavat leivän toisen käsistä kuulematta omantuntonsa ääntä, pysähtymättä harkitsemaan toimiaan ja pysähtymättä mietiskelemään.

53.Kuitenkin jos joku kysyisi kuinka he tuomitsisivat elämänsä, he välittömästi vastaisivat, ettei heidän valonsa koskaan menneisyydessä ole loistanut niin kirkkaasti ihmiselämässä kuin nyt, ja ettei tiede koskaan aikaisemmin paljastanut niin monia salaisuuksia. Mutta heidän pitäisi sanoa

kaikki tämä pidellen onnellisuuden naamiota kasvojensa edessä, sillä sydämiinsä he kätkisivät kaiken kipunsa ja hengellisen kurjuutensa. (104, 33-34)

54.Minä lähetin hengen maapallolle tulemaan lihaksi ja tulemaan ihmiseksi, niin että hän olisi kaiken olemassa olevan prinssi ja herra, ei olemaan orja, uhri tai kerjäläinen, niin kuin Minä näen nyt olevan. Ihminen on tarpeittensa, intohimojensa, paheittensa ja tietämättömyytensä orja.

55.Hän on kärsimisensä, kompastumistensa ja käänteitten uhri – käänteiden, joita hänen hengellisen kehittymisensä puute saa aikaan, kauttakulussaan maapallolla. Hän on kerjäläinen, koska hän ei tiedä perinnön osaa, mikä vastaa hänen osaansa elämässä, Hän ei tiedä minkä omistaja Hän on ja toimii niin kuin mikään ei kuuluisi hänelle.

56.On välttämätöntä, että tämä ihmiskunta herää, alkaakseen opiskella hengellisen elämän kirjaa ja välittämään ajatusta sukupolvelta toiselle, niin että pian siunattu siemen tulee nousemaan, missä Minun sanani tullaan täyttämään.

57.Minä olen kertonut teille, että tämä ihmiskunta tulee yhtenä päivänä tavoittamaan hengellisyyden ja tulee tietämään kuinka elää sopusoinnussa kaiken sen kanssa, mitä on luotu ja marssimaan yhdessä sopusointuisesti sydämessä, hengessä ja ymmärryksessä. (305, 8-11)

Maallinen Väärinkäytös ja sen Seuraukset

58.Kun Minä näen ihmisten olevan uppoutuneina sotiinsa, tappaen toinen toisiaan maailman rikkauksien omistamisesta, Minä en voi kuin jatkaa ihmiskunnan vertaamista niihin lapsiin, jotka tappelevat arvottomista esineistä. Ihmiset ovat yhä lapsia, jotka taistelevat hiukkasesta valtaa tai kultaa. Mitä nämä omistukset tarkoittavat verrattuna muiden ihmisten vaalimiin hyveisiin?

59.Te ette voi verrata ihmistä, joka jakaa ihmiset kylvämällä vihaa heidän sydämiinsä, Häneen joka keskittää elämänsä yleismaailmallisen veljeyden siemenen kastelemiseen. Te ette voi verrata Häntä, joka menee ja saa aikaan veljiensä kärsimystä, Häneen joka omistaa elämänsä kanssaihmistensä kivun lievittämiseen.

60.Jokainen ihminen unelmoi maapallon valtaistuimesta, vaikka alusta alkaen he ovat nähneet kuinka vähän arvoinen maallinen valtaistuin on.

61.Minä olen tarjonnut teille paikan Minun valtakunnassani, mutta harvat ovat ne, jotka ovat hyväksyneet; he eivät halua ymmärtää, että Taivaan Valtakunnan pienin alamainen on suurempi kuin kaikkein vaikutusvaltaisain maapallon kuninkaallinen.

62.Ihmiset ovat yhä lapsia, kuitenkin suuri koettelemus, mikä lähestyy, saa heidät siirtymään varhaislapsuudesta kypsyyteen hyvin lyhyessä ajassa ja sen kokemuksen hyödyttämänä he tulevat itkemään apua: ”Jeesus, meidän Isämme, oli oikeassa. Liittykäämme Häneen.” (111, 3-7)

63.Ihmiset etsivät kuolemattomuutta maailmassa, yrittäen tavoittaa sitä aineellisten töiden kautta, koska vaikka maallinen kunnia on hetkellistä, se on kouriintuntuva; he unohtavat hengen kunnian, koska he epäilevät tuon elämän olemassaoloa. Uskon ja hengellisyyden puute on asettanut epäilevyyden verhon ihmisten silmien ylle. (128, 45)

64.Ihmisen kehitys, edistyksineen, tieteineen ja sivilisaatioineen, ei koskaan ole omannut hengen kehityksen päämäärää, mikä on korkein ja jaloin siitä, mitä ihmisessä on olemassa. Hänen pyrkimyksensä ja kunnianhimonsa ja kaipuunsa, ovat aina olleet hänen päämääränsä tässä maailmassa. Täällä he ovat etsineet viisautta, täällä he ovat kerryttäneet aarteita ja täällä he ovat

tavoitelleet nautintoa, kunnioita, palkintoja, valtaa ja ylistystä. He ovat toivoneet löytävänsä kunniansa täältä.

65.Siksi Minä kerron teille, että kun Luonto edistyy askel askeleelta, lopettamatta lakejaan koskien loppumatonta kehitystä kohti hienovaraista, kohti täydellisyyttä, ihminen on pysynyt jäljessä, liikkumattomana ja siitä syystä Hänellä on huolia Maapallolla, siitä syystä Hänellä on koettelemuksia, kompastumisia ja iskuja, joita hän löytää tieltään. (277, 42)

66.Minä haluan, että teillä on kaipauksia ja kunnianhimoja ja että unelmoitte olevanne suuria, vahvoja ja viisaita, mutta hengen ikuisissa hyödykkeissä.

67.Noiden hyödykkeitten tavoittaminen vaatii kaikki hyveet, kuten: armeliaisuus, nöyryys, anteeksianto, kärsivällisyys ja jalous; sanalla sanoen: rakkaus. Kaikki nämä hyveet ylevöittävät, puhdistavat ja täydellistävät hengen.

68.Tässä pienessä maailmassa, tässä ohikiitävässä asumuksessa, ihmisen, ollakseen suuri, valtaa omaava, rikas ja viisas, on täytynyt olla itsekäs, kostonhimoinen, raaka, välinpitämätön, epäinhimillinen ja ylpeä; ja kaiken tämän on täytynyt johtaa häntä kohti vastakkaista siihen, mikä on totuus, rakkaus, rauha ja aito viisaus ja oikeudenmukaisuus. (288, 32)

69.Kun ihmiset löytävät itsensä hengellisesti, se tapahtuu kun he tuntevat olevansa Isän läsnäolossa, mutta kun he eivät tiedä ketä he ovat, eivätkä mistä ovat tulleet, he tuntevat Minun olevan etäinen, outo ja tavoittamaton – tai he pysyvät vihastuneina.

70.Vain heränneenä henki voi saapua totuuden valtakuntaan; ihminen ei voi tietää sitä yksin tieteen kautta.

71.Minä näen, että ihmiset toivovat saavansa tietoa, kunniaa, voimaa, rikkauksia ja valtaa; Minä tulen tarjoamaan heille keinot saavuttaa kaikki nämä, mutta ydinolemuksessaan, henkisessä kehityksessään, ei maailman pinnallisissa ja viekaissa tavoissa, ei ohikiitävässä eikä petollisessa.

72.Kun ihminen antaa itsensä aineelliseen, asettaen itsensä pieneen tilaan, maailmassa, kuten teidän, Hän köyhdyttää, rajoittaa ja sortaa henkeään; sen jälkeen mitään muuta ei ole hänelle olemassa, kuin mitä Hän tietää ja omistaa. Sitten on välttämätöntä, että Hän menettää kaiken, niin että Hän voi avata silmänsä totuudelle ja kun kerran on vakuuttunut virheestään, palauttaa katseensa takaisin ikuiseseen. (139, 40-43)